І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 83. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 2-го ТРАВНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 2, 1957 — No. 83. VOL. LXIV.

ДОЛЛЕС ОБОРОНЯЄ БЮДЖЕТ ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ

СЕНАТОР ДЖАНСОН ПРИГАДУЄ ДОЛЛЕСОВІ ЙОГО СТАНОВИЩЕ ЧОТИРИ РОКИ ТОМУ

Вашингтон. — Державний секретар Джан Фостер Доллес 30 квітня промовляв в Сенатській Підкомісії Видатків і „з цілого серця" обороняв видатки в федеральному бюджеті, призначені на державний департамент. Доллес заявив, що те зменшення бюджету державного департаменту, яке ухвалила Палата Репрезентантів, є „фальшивою ощадністю, яку не можна погодити зі справою миру і безпекою, до якої змагають ЗДА". Державний секретар сказав, що уряд міг би погодитися на те, щоб Конґрес зменшив бюджет його департаменту на 18,103.000 долярів, але ніяк не може пристати на те, щоб той бюджет зменшено на 47,331.809 долярів, як це вже зробила Палата Репрезентантів. Якщо Сенат не ухвалить з редукції бюджету, зробленої в Палаті, ще додаткових 29,228.000 долярів, то це, на думку Президента і державного секретаря, буде „великою шкодою для ЗДА". Провідник демократичної більшости в Сенаті і голова Сенатської Підкомісії Видатків сенатор Линдон Б. Джансон заявив Доллесові, що треба буде великих зусиль в Сенаті, щоб переконати сенаторів в тому, що треба збільшити бюджет державного департаменту понад те зменшення, яке ухвалила Палата Репрезентантів. Сенатор Джансон пригадав Доллесові, як він 5 років тому зізнавав у Сенаті в справі бюджету тодішнього державного секретаря Діна Ачесона і як тоді Доллес висловився за те, щоб зменшити той бюджет, хоч він тоді становив тільки 151,148.540 долярів, а не 221,700,072 доляри, як є тепер. Тоді Конґрес ухвалив для державного департаменту тільки 107,886.676 долярів. Джансон пригадав Доллесові і те, що він мусить просити демократичну більшість в Сенаті про те, щоб не зменшувала його бюджету. — Бюджет президента Айзенгавера обороняв і віце-президент Ричард М. Ніксон, який промовляв на річних зборах Торговельної Палати ЗДА і обороняв рекордово високий бюджет, який президент Айзенгавер предложив Конґресові. „Бюджет дійсно великий, казав Ніксон, але це вже третій з черги бездефіцитовий бюджет. Ми ніколи не смісмо рискувати нашою волею і безпекою завтра, щоб тільки дещо зменшити федеральні видатки сьогодні". Ніксон обороняв видаток на допомогу закордонові в сумі понад 4-ох більйонів долярів, кажучи, що ні один доляр із цієї суми не буде виданий на іншу ціль, як тільки на таку, яка збільшить оборону цієї країни. Три чверті з видатків на допомогу закордонові призначені на військові цілі, і коли їх зредукуємо, то мусітимемо більше видати на свою власну оборону. Хоч Торговельна Палата також проєктувала зменшити бюджет на 4,500.000.000 долярів, то 3.000 делеґатів оплескували промову Ніксона.

З Білого Дому заперечують відкладення візити Єлисавети II до ЗДА

Оґеста, Джорджія. — Секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті заявив, що ЗДА радо привітають англійську королеву Єлисавету II, коли б вона не приїхала до цієї країни. Гаґерті заперечив лондонську вістку, що, мовляв, візита англійської королеви відкладена на пізніший час. Лондонський часопис „Дейлі Скеч" надрукував новинку свого вашинґтонського кореспондента Ричарда Ґріно, що нібито президент Айзенгавер досі ще не запросив англійської королеви до Вашинґтону тому, що пані Айзенгавер „дуже нервова жінка і вона була б трохи стурбована, коли б їй прийшлося бути господинею під час такого державного прийняття. Пані Айзенгавер має шепоти в серці і їй не вільно перетомлюватися". Секретар Білого Дому заперечив цю новинку „Дейлі Скеча", і заявив, що ЗДА радо привітають англійську королеву, як тільки вона прибуде до цієї країни. Щодо здоров'я пані Айзенгавер, то Гаґерті не хотів про це навіть говорити.

Соняшна піч із температурою 8,000 ступнів

Балтимор, Мериленд. — Команда летунства повідомляє про будову соняшної печі, яка зможе витворювати температуру 8,000 ступнів Фаренгайта, — на 70 відсотків тієї гарячі, яка панує на поверхні сонця. Цю піч мають збудувати в Летунському центрі в Голломані, Н. Мексіко, і в ній мають випробувати ті метали, яких потреба до продукції керованих стрілен. Ця нова соняшна піч буде гарячіша від найбільшої досі соняшної печі, яка існує на шпилі гори Ст Люїс в Піренеях на кордоні між Францією й Еспанією. Нова піч буде віддалена 35 миль від міста Голломан на одному із шпилів гір Сакраменто.

В АМЕРИЦІ

● **Сенатор Джозеф Р. МекКарті** хворий на запалення печінки і лежить в шпиталі морської фльоти Ветесда. Його стан „дуже поважний, але не критичний". Організм сенатора добре реаґує на ліки, яких він мусить заживати.

● **Колишній** англійський прем'єр Антоні Іден видужує на передмісті Бостону в домі, який він винайняв від спадкоємців покійного д-ра Р. В. Кейттеля. З ним є пані Іден. 6-го травня Іден від'їде до Канади, де буде гостем генерального губернатора.

● **Радіолог** Стенфордського університету д-р Малколм А. Беґшо повідомляє, що лікування атомовою енерґією глибокого пістряка дало дуже добрі висліди. З 74-ох пацієнтів у 48 ця недуга зовсім зникла протягом однорічного лікування.

● **Голова** Сіоністичної Організації ЗДА д-р Еменюел Нюман заявив журналістам, що державний секретар Джан Фостер Доллес не дотримується тих засад, які сам проголосив під час Суезької кризи. Нюман закидає Доллесові „співпрацю з єгипетським диктатором Нассером" і політику зиґзаґів" в справі Середнього Сходу.

● **Республіканський сенатор** Карл Т. Куртіс вніс законопроєкт в справі приспішення розміщення промислових об'єктів з огляду на небезпеку атомової атаки з повітря. Сен. Куртіс твердить, що досі малощо зроблено в цій справі, хоч розсіяння промисловости мало початися ще в 1951 році.

● **37-річний маляр** Вільям Мілларк із Глендейлу, Каліфорнія, покінчив самогубством, щоб його картини по його смерти піднеслися в ціні. Він залишив листа, в якому написав: „Мої малюнки не зустрічають признання. Може після моєї смерти їхня вартість піднесеться".

● **У Кізвіллі**, Н. Й., в лісовій пожежі згоріло 450 акрів лісу. Вогонь загрожував житловим домам на периферіях цього міста. Пожежу вдалося погасити 300 добровольцям впродовж кількох годин.

● **На зборах** Спілки Американсько - Гебрайських Конґреґацій в Торонті, Канада, панна Джейн Івенс домагалася, щоб і жінки могли бути рабінами. Ця Спілка реформованих жидівських релігійних громад має в ЗДА і Канаді коло одного мільйона членів.

МІЖНАРОДНИЙ КОМУНІЗМ НЕ ВДЕРЖИТЬСЯ ПРОТИ „СЕКРЕТНОЇ ЗБРОЇ" СВОБОДИ — ЗАЯВЛЯЄ НІКСОН

Ричард М. Ніксон

Шикаґо. — Виступаючи на прийнятті, влаштованім Американським Жидівським Комітетом і Антидифамаційною Лігою Б'най Б'рит, віце-президент Р. М. Ніксон заявив, що минулорічні заворушення на Угорщині і в Польщі визначають початок внутрішньої революції, яка змете комуністичну імперію. Згідно з переконанням Ніксона, структура міжнародного комунізму не зможе вдержатися проти „секретної зброї" свободи. „Кремлівські можновладці знають — казав він — що вони не можуть покладатися на свої армії. Вони знають добре, що неспокій і незадоволення поглиблюються серед студентства їхніх високих шкіл й університетів. Вони затривожені з приводу нарікань і сумнівів у рядах самої ж комуністичної партії. І вони знають теж, що цей тиск збільшується і росте й одного дня він приведе до вирішної революції в усіх осередках совєтської імперії. Коли цей день настане, тоді ціла зігнила структура комуністичного режиму завалиться під власним тягарем". Наприкінці своєї промови Ніксон, підкреслюючи ще раз, що свобода є найважливішою і наймогутнішою зброєю під сучасну пору, закликав дотримуватися завжди і в усьому високих демократичних ідеалів свободи, бо кожний недолік, кожну поразку західнього світу в цьому напрямку використовують московські комуністи для своєї пропаґанди проти вільного світу.

В КАНАДІ ПОМЕР АНТІН ГЛИНКА, КОЛ. ПОСОЛ ДО ФЕДЕРАЛЬНОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Канадійський „Новий Шлях" з 29-го квітня приніс сумну вістку, що в Едмонтоні в четвер 25-го квітня, в віці 49-ох років помер відомий український громадський і політичний діяч, колишній посол до федерального парляменту, Антін Г. Глинка. Похорон відбувся в понеділок 29-го квітня. А. Г. Глинка належав до дуже активних українських діячів в Канаді і працював для української справи від ранньої молодости аж до часу, коли кілька місяців тому захворів на серце, яка то недуга спричинила і його передчасну смерть. Працював не тільки для канадійських українців, але й завжди пам'ятав про допомогу визвольній справі України, батьківщини своїх батьків. Як посол до федерального парляменту об'їхав табори українських втікачів в Европі по другій світовій війні, збирав на фонд допомоги скитальцям та інтервеніював у федеральному уряді в Оттаві в справі допущення українських емігрантів до Канади. З найближчої родини залишив дружину, 10-річну доню, 5-річного сина, батька й матір та двох братів. Передчасна смерть Антона Г. Глинки — це велика втрата для канадійських українців і Канади, а також і для всього українського народу.

ЗУАДК ПЕРЕВІЗ ОСТАННІХ 40 УКРАЇНСЬКИХ ІМІҐРАНТІВ ЗА ЗАКОНОМ РРА

Ню Йорк. — У вівторок 30 квітня ц. р. прибув до нюйоркського порту військовий транспортний корабель „Дженерал Ленґфітт" ,що був відданий до диспозиції Служби Іміґрації і Натуралізації та відбув оце свою 26-ту подорож з Европи від часу тривання закону РРА (Рефюджі Реліф Акт (Акт Допомоги Втікачам). Цим разом це була остання подорож цього корабля: він привіз тепер 1,042 нових іміґрантів, втікачів з-поза залізної заслони, людей різних національностей, статей і віку, від немовлят (дітей нижче 12 років було 221) до 70-літніх старців. Між новоприбулими були й 40 українців, спроваджених Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом. Всі ці нові іміґранти — це була остання збірна група ,яка прибула за названим законом. Цей закон вигас ще 31-го грудня 1956 р., але видані на його основі візи були важні до півночі 30-го квітня. Якщо в Европі залишились ще окремі втікачі, не з своєї вини, з візами за РРА і винятково дістануть їх продовження, то прибудуть індивідуально. Приявний на церемонії прийняття цього останнього транспорту за законом РРА, представник Відділу справ утікачів і іміґрації в державному департаменті Роберт С. МекКоллум вказав у своїй промові на конечність прийняття нового закону, який вможливив би приїзд до ЗДА на найближчих кілька років на постійне перебування по 68,000 нових іміґрантів річно.

Назустріч останній групі українських іміґрантів за законом РРА вийшов президент ЗУАДК д-р Володимир Ґалан. При станиці ЗУАДК у порті знайшлись вірні приятелі переселенської акції ЗУАДК-ту, добровільні допоміжники в праці приймання і розподілювання нових іміґрантів, щоб облегшити їм їхні перші найважчі кроки у новій країні поселення. Під проводом „ветеранки" ЗУАДК-ту, пані Анни Курило, цю саможертвенну працю виконували пані Пелешок і Свідерська та д-р Демидчук, п. Удич і п. Яремчук. Із прибулих українців — 39 були з Німеччини і тільки 1 з Австрії. Роз'їхались вони до різних місцевостей в ЗДА: Дітройту, Шикаґо, Рачестеру, Боффало, Филаделфії, Честеру і Нюарку, — де всі вони почнуть нове життя.

Гарриман гостро критикує іміґраційні закони

Ню Йорк. — Нюйоркський губернатор Аверел Гарриман у своїй промові в пошану тих осіб, які заслужилися на іміґраційному полі, гостро критикував крайовий уряд за те, що досі не подбав про зміну некорисних іміґраційних законів. Він признав, що президент Айзенгавер вже кілька разів вносив законопроєкти до Конґресу про зміну іміґраційних законів, але на цьому праця уряду і кінчалася, бо Президент не виявив відповідних зусиль, щоб ті законопроєкти ухвалив Конґрес. „Чоловіки і жінки, казав Гарриман, дуже добре виконали своє завдання в ділянці гуманности, але крайовий уряд не зробив нічого, щоб змінити іміґраційні закони". Гарриман підкреслив той факт, що стейт Ню Йорк після закінчення війни прийняв до себе аж 31 відсоток, це значить 177,000 усіх іміґрантів, які в кількості 565,000 осіб прибули до цієї країни.

Совєти запропонували новий плян роззброєння

Лондон. — На засіданні Підкомісії Об'єднаних Націй для справ роззброєння, що засідає в Лондоні, у вівторок 30 квітня представник СССР Валеріян А. Зорін представив плян роззброєння, який цікавий хіба тільки тим, що в ньому вперше Москва говорить конкретно про застосування давньої пропозиції през. Айзенгавера про „відкрите небо", чи пак контролю летунством. Конкретно, Совєти пропонують, щоб міжнародна контрольна комісія мала право піддавати летунській інспекції територію південної Англії, більшої частини Франції, Італію, Західню Німеччину, Аляску та майже половину З'єдинених Держав (її західні й частинно центральні стейти), разом за 2,730,000 кв. миль. З свого боку СССР погоджуються віддавати інспекції летунством Польщу, балканські сателітні країни, частину західнього СССР та східню частину Сибіру, майже тієї самої територіяльної величини. Водночас Зорін повторив давні совєтські пропозиції про вийняття з-під розмов про міжнародне роззброєння справу атомової зброї та проголосити негайне припинення експериментальних вибухів і генеральну заборону користування ядровою зброєю. Зорін говорив теж про наземну контрольну інспекцію: в усіх більших портах, на вузлових залізничних стаціях і на великих шляхах. Французький делеґат ,кол. міністер Мош звернув увагу, що за совєтською пропозицією західня летунська контроля охоплювала б велетенські сибірські пустарі й підбіґунову околицю, а совєтська — найгустіше заселену західню Европу та половину З'єдинених Держав. Американський репрезентант Геролд Стассен не забрав ще слова. За пресовими коментарями совєтська пропозиція все ж таки становить поступ в порівнянні з попередніми суто пропаґандивними і згори несприятливими та невикональними пропозиціями.

Генеральний секретар ОН був на 45-хвилинній авдієнції в Папи

Рим. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд відвідав у вівторок 30-го квітня ц. р. Святішого Отця Пія XII і конферував з ним на протязі 45 хвилин. В політичних колах звертають у зв'язку з цим увагу, що це була найдовша з уділених досі Папою державним мужам авдієнцій. Згідно з ватиканським звичаєм не опубліковано ніякого повідомлення про зміст і тему розмов, що велися під час авдієнції. Здогадуються тільки, що говорив Папа з Гаммершилдом про проблеми, зв'язані із випробуванням гідроґенних бомб і про ситуацію на Середньому Сході. Після авдієнції в Папи і перед своїм від'їздом до Женеви Гаммершилд відвідав бюро Адміністрації ОН для справ харчування і хліборобства в Римі і взяв участь в засіданні Економічної Комісії ОН для Европи. Під час перебування Гаммершилда в Римі наспіло повідомлення, що прем'єр Ізраїлю Давид Бен-Ґуріон запросив його для відбуття розмов до Єрусалиму.

Німці гостро таврують совєтську забріханість

Бонн. — Західньо-німецький міністер закордонних справ Гайнріх фон Брентано дав надзвичайно гостру відповідь на совєтську шантажево-грозливу ноту з минулої суботи. На спеціяльно скликаній пресовій конференції, Брентано відчитав в понеділок 29 ц. м. заяву, в якій точка за точкою різко збивав совєтські твердження, оскарження і погрози. Найгостріше він наталврував названня совєтською нотою Західньої Німеччини, як „найбільшого складу зброї в Европі". Брентано пригадав, що в Західній Німеччині є стаціонованих 20 дивізій союзників із НАТО і п'ять ще неповних німецьких дивізій. Зате у Східній Німеччині стоїть 400,000 совєтського війська плюс 150.000 східньо-німецького, не рахуючи 200 сателітних і совєтських дивізій. „Це просто кепкування з розуму — твердити, маючи таку страшну чисельну збройну перевагу, що Німеччина стала арсеналом чужої зброї". Брентано ствердив, що це Совєти силою поділили Німеччину, а Західня Німеччина силою не буде змінювати своїх кордонів. У відповідь на застрашування, що озброєння Німеччини атомовою зброєю внеможливить з'єднання Німеччини, Брентано заявив, що до цього часу взагалі Совєти не зробили ані одної поважної пропозиції щодо з'єднання Німеччини на базі, сприйнятливій для народу що не хоче втратити своєї свободи. Брентано оскаржив Совєти, що це вони не хочуть допустити до роззброєння, не допускаючи до введення міжнародної системи контролі. Москва — казав Брентано — хоче зберегти свою монополію атомової зброї на европейському континенті, щоб таким чином мати над ним перевагу. Поки СССР не погодиться на контрольоване роззброєння, континентальні держави мусять старатися знайти рівновагу щодо військової сили з СССР. Коли ж Москва жадає, щоб на терені Німеччини не було взагалі атомової зброї, то — запитував Брентано — яка це різниця в наших часах, чи ту зброю перенесеться кількасот кілометрів далі, чи ні?!

Японія маніфестує відданість монархії

Токіо. — З нагоди 56-річчя народин японського мікада Гірогіто десятки тисяч японців облягали імператорський палац, маніфестуючи свою відданість японському володареві. Впродовж того дня він семикратно виходив із палацу на невеличку дерев'яну трибуну, маніфестуючи з свого боку революцію, яку вніс в японські поняття і відвічні звичаї, проголосивши 1 січня 1946 року відречення від „божеського походження" і признавши себе людиною, рівною іншим смертникам. В десять років потім Японія відзискала вже чималий свій давній добробут, а сьогодні належить до сім'ї вільних народів із щораз більшим значенням в міжнародному світі. Японці твердять, що мікадо Гірогіто є 124-им цісарем Японії, відколи 2,550 років тому пів-мітичний імператор Імму Тено оснував японську державу. Він є теж першим демократичним цісарем своєї країни. Цьогорічні роковини його народин виказали знову його величезну популярність та безспірне прив'язання японського народу до монархії. За вийнятком комуністів, майже у 100%-х японці є за збереженням монархічного устрою, дармащо мікадо строго тримається нової конституції, яка всю фактичну владу поділила поміж парлямент і уряд, з залишенням йому виключно ролі символу та репрезентації. За твердженням знавців японських відносин, для багатьох японців все ще була „шоком" оприлюднена в минулому тижні світлина, на якій показано мікада, як він ішов під час дощу до сусідньої із палацом святині — сам собі тримаючи над головою парасолю.

ЗДА ОБВИНУВАЧУЮТЬ МОСКВУ У ЗМОВІ В ЙОРДАНІЇ

КОРОЛЬ ГУССЕЙН НЕ ХОЧЕ КОРИСТАТИ З ДОКТРИНИ АЙЗЕНГАВЕРА. — АМЕРИКАНСЬКІ МОРЯКИ ВИСАДИЛИСЬ В ЛИВАНІ

Вашинґтон. — „В Йорданії дійсно відбулася закордонна інтервенція, але це була інтервенція міжнародного комунізму. Під міжнародним комунізмом треба розуміти аґентів праджерела того комунізму, а саме Совєтського Союзу", — таку заяву склав у вівторок 30 квітня речник державного департаменту, його пресовий секретар Линколн Вайт. Не вдаючись більше в розгляд, що таке міжнародний комунізм, Л. Вайт перевів порівняння між закордонною політико ЗДА і СССР, яке — як він зазначив — „говорить само за себе". І так, від останньої світової війни З'єдинені Держави активно допомогли чи підбадьорили рух, що довів до створення нових 19 національних держав у світі. „У тому самому часі Совєтський Союз підбив під своє правління 10 колись незалежних держав. Брутальний характер того правління продемонстровано недавно на Мадярщині". Заява державного департаменту прийшла у негайній відповіді на совєтську заяву з попереднього дня, в якій Москва погрожувала „найповажнішими наслідками" за нібито вмішування Америки до йорданських справ.

Тим часом із Йорданії наспіли вістки, що там далі панував спокій. Король Йорданії Гуссейн, вернувшись із столиці Савді Арабії, куди він полетів був на одноденні розмови з королем Савдом, дав пресову конференцію, в якій одверто заявив, що совєтський закид про участь З'єдинених Держав в останніх подіях в Йорданії „був позбавлений усяких підстав". Те, що сталось в Йорданії, було, мовляв, виключно її внутрішньою справою. Однак поруч із цим король Гуссейн заявив, що він не має заміру запрошувати спеціяльного амбасадора Джеймса Ричардса для обговорення з ним американської допомоги за т. зв. доктриною Айзенгавера. „Ми не заінтересовані в цій справі — заявив Гуссейн. — Коли річ іде про припинення поширювання комунізму, то ми це вже зробили. Ті, що працюють над поширюванням комунізму, є загрозою і небезпекою для традицій і вірувань цілого арабського світу". За коментарями західньої преси, король Гуссейн не хоче провокувати націоналістичних і комунофільських елементів до нового зриву та не хоче давати єгипетській просовєтській пропаґанді нового матеріялу для протийорданської аґітації. Всі ці просовєтські елементи представляють Джеймса Ричардса і доктрину Айзенгавера, як інструмент „американського імперіялізму" і король Гуссейн видно не вважає за доцільне одверто виступати проти цієї демагогії. Він відмовився вияснити причину своєї подорожі до савді-арабського короля Савда, але запевнив, що він і король Савд потвердили ще раз свою вірність „єдності арабських народів".

До надморської столиці Ливану Бейруту причалило в минулий вівторок шість американських воєнних кораблів, під проводом прапороносного корабля „Мавнт МекКінлі". На сушу висадилось 1.000 вояків. Віце-адмірал Чарлз Р. Бравн, командант Шостої американської фльоти, заявив, що наказ про висадження частини американської морської піхоти в Ливані прийшов „згори". Він висловив переконання, що приявність Шостої фльоти у східній частині Середземного моря матиме „стабілізуючий вплив" на середньо-східні відносини.

Індонезія не зрадить демократії

Якарта. — „Запевняю вас, що демократія в Індонезії не є виставлена на небезпеку" — заявив президент Індонезії Сукарно у великій промові, яку він виголосив в місті Тіребон на Яві до 100.000 слухачів. Він сам признав, що складає свою заяву у зв'язку з прочитаними голосами в америкаських часописах, які висловлювали острах за відворот Індонезії від демократичного устрою. Сукарно славив американську демократичну систему, але запевняв, що не можна автоматично наслідувати чужих взорів демократії. Мовляв, Індонезія мусить перейти покищо до власної демократії, а тією власною демократією є „президентська концепція". Якраз згідно з тією „концепцією" теперішній індонезійський уряд прем'єра Дюанди проголосив декрет про покликання до життя Державної Ради, яка ніби має „наблизити владу до народу". Уряд Дюанди складається з самих непартійних фахівців. „Концепція" президента Сукарна, за якою в уряді чи в Державній Раді мають засідати також комуністи, викликала гостру опозицію від магомеданців і від християн. Сукарно все ж запевнив тепер урочисто, що Індонезія залишиться вірною чотирьом свободам американської демократії. Однак, в свому бажанні зберегти „невтральність", Сукарно, назвавши ЗДА „великою нацією з великим серцем", той сам комплімент сказав під адресою СССР і комуністичного Китаю. В цьому тижні приїздить до Індонезії Ворошилов, що певне знову посилить тамошню комуністичну пропаганду.

У СВІТІ

● **Англійська морська воєнна фльота** позбудеться всіх своїх наймогутніших лінійних кораблів по 35,000 тони містоти, „Король Джордж V", „Ансон", „Гав" і „Дюк оф Йорк" — будуть скреслені з списку воєнних кораблів. Їх або розберуть на старе залізо, або — якщо знайдеться покупець — продадуть якійсь союзній державі. Залишать тільки „Вангард" містоти 44,500 тонн, який був прапорним кораблем адміралції. Англійська морська стратегія модернізується, переставляється на літаконосці, легкі кораблі для поборювання підводних човнів і підводну фльоту.

● **З Франції і Італії** літаками то автобусами перевозили американських моряків, які „загубились", заскочені раптовим від'їздом Шостої фльоти на східні води Середземного моря у зв'язку з загрозливою ситуацією в Йорданії. Французьких та італійських скавтів вжито, разом з поліційним апаратом, для перешукування ресторанів, каварень, шинків і всяких розвагових домівок по французькій та італійській Рів'єрах в Парижі та містах Півн. Франції, чи десь нема американського моряка. Однак майже на 100% вони самі позголошувались телефонічно, чи особисто в найближчих американських консулятах або військових станицях, дізнавшись з радіо, з газет чи від знайомих про відплив їх кораблів. Спеціяльним кораблем відіслано їх з Неаполю наздогін Шостій фльоті.

● **Д-р Джан Бодкін Адамс**, звільнений на судовій розправі від обвинувачень в свідомому і пляновому вбивстві своєї пацієнтки щораз більшими дозами наркотиків, вніс судову скаргу проти трьох лондонських щоденників за очорнення і задумує внести таку саму скаргу проти різних европейських і американських газет. Мовляв, ці газети ніби представляли його, як безсумнівного вбивника та ще й подавали невірні інформації з ходу процесу.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES.	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НОВА ЗАОХОТА

Упродовж останніх двох місяців відбулося дві події в житті української політичної еміграції в Европі, що викликали ширші коментарі і притягнули окрему увагу української спільноти на американському континенті. Першою з цих подій була сесія Української Національної Ради в Мюнхені у днях 16-21 березня, що закінчилась дальшим звуженням цієї політичної репрезентації, бо з неї виступила єдина в ній до того часу націоналістична група під проводом полк. Андрія Мельника. Група націоналістів під проводом п. Степана Бандери, яка опісля поділилась на дві частини, виступила із створеної в липні 1948 року Української Національної Ради ще в січні 1950-го року і від того часу завзято її поборювала.

Такий розвиток в УНРаді, не входячи в його різно насвітлювані причини, не був потішаючий. Немає бо жадного сумніву, що український загал, як у вільному світі, так і в поневоленій Батьківщині, прагне єдности, прагне, щоб те ідейне єдиномислє, яке серед українців по всіх-усюдах фактично існує, перетворилось і у відповідну координацію визвольної дії.

Тим то з новою іскрою надії прийнято повідомлення про нараду українських політичних партій і установ, що відбулась з ініціятиви УНРади в Мюнхені 10-го квітня ц. р. Нарада не мала жадного іншого конкретного завдання, як тільки обмінятись думками і в ні до чого не зобов'язуючих дебатах перевірити нові консолідаційні чи координаційні можливості.

Нарада була успішною вже тим самим, що вона відбулася, і за неї належиться признання не тільки її ініціяторам, як у першу чергу її учасникам. Кожний бо знає, що консолідація є популярною серед українського загалу, і кожному могло б залежати на тому, щоб консолідаційними заходами використати ту популярність для себе. Отже, в таких обставинах було б цілком по-людському, якби противники ініціяторів консолідації не підтримали такої ініціятиви, щоб її евентуально зарезервувати для себе. Коли ж на згадану нараду все таки з'явились представники опозиційних до УНРади груп, то цим вони дали ще один доказ свого патріотизму, свого респекту до публічної опінії, своєї доброї волі та свідомости своєї відповідальности.

Це й можна вважати за нову заохоту, за нову надію, що справа відповідного впорядкування української визвольної дії у вільному світі таки не є безвиглядною, що багато разів уже ведені й розбивані консолідаційні заходи не є зайвими, що українська єдність в ідеї і акції не є утопією, як це хотіли б і часто представляють вороги українського визволення.

Очевидно, що цю нову заохоту ми, американські українці і зокрема Український Народний Союз, можемо тільки привітати і піддержати ще й деякими власними прикладами. Ми бо своєю вдачею нічим не різнимося від наших кровних братів в Европі. Так само й ми на американському континенті маємо багато всіляких більших і менших суперечностей, бо це є властивістю і привілеєм вільного суспільства. Але властивістю і відповідальністю вільного суспільства є полагоджувати ці суперечності демократичним порядком і не тільки на словах вважати справу „спасіння республіки" за найвищу справу.

Конкретний приклад: нашу центральну і консолідаційну політичну репрезентацію, Український Конгресовий Комітет, ми аж ніяк не вважаємо за досконалий своєю формою. Це ж для кожного ясно. Або: чи можна вважати за досконалу своєю формою Організацію Об'єднаних Націй, де така світова великодержава, як ЗДА, має в Генеральній Асамблеї формально такий самий голос, як одна чи друга держава, які кількістю свого населення чи своїм потенціялом не дорівнюють навіть одному, скажімо, Ню Йоркові?

Звичайно, форма — це також важлива річ, але справа не так у формі, як у концепції. Форму бо можна поступово змінювати й вдосконалювати, бо вона є не ціллю, а тільки засобом для здійснювання певних принципів. Саме ці високі цілі й принципи допомагають їх визнавцям прийняти і погодитись на не одну „несправедливість" у формах їх здійснювання, полегшують компромісовість, яка — підкреслюємо — мусить бути взаємною, а ніколи однобічною, бо тоді вона була б не компромісовістю, а капітуляцією.

Це повинні мати на увазі і українські політичні угруповання в Европі, щоб ніколи не припиняти зусиль для створення відповідної форми і тактично-політичної бази, для тієї ідейної консолідації, якої всі українці, без сумніву прагнуть і яка зводиться до одного: визволення України і відновлення суверенної і соборної Української Держави у сім'ї вільних націй світу.

ЗРІСТ ЗЛОЧИННОСТИ СЕРЕД МАЛОЛІТНІХ

Директор Федерального Бюра Інвестиґацій Дж. Едгар Гувер опублікував річний звіт про злочинність у цій країні в минулому році. З цього звіту найбільше можуть турбувати населення ЗДА статистичні дані, які стверджують той сумний факт, що число злочинів, поповнених малолітніми, збільшується дуже швидким темпом. І так, в 1956 році число таких злочинів збільшилося в порівнянні з 1955 роком аж на 17,3 відсотка, а злочинів, поповнених дорослими — тільки на 2,6 відсотка.

У своєму звіті Гувер пише, що число злочинів, поповнених малолітніми, зростає непропорційно до зросту населення, бо група малолітніх збільшилася за цей час тільки на 3 відсотки.

Більше як 40% малолітніх злочинців мали менше як 17 років. Вони становили 45,8 відсотка між усіми заарештованими злочинцями. Понад 3.000 малолітніх заарештовано в 1956 році за вбивства, зґвалтування і тяжкі тілесні пошкодження. Але ще більший відсоток їх заарештовано за грабунки, крадіжки з вломом та крадіжки авт. В цій групі злочинів малолітні становлять аж 52,3 відсотка.

Едгар Гувер вже в грудні минулого року передбачав зростання злочинности. Одначе опублікована статистика навіть його здивувала, бо виявилося, що в 1956 році доконано аж 2,563.150 поважних злочинів, тобто на 300.700 більше, як в 1955 році, коли поважних злочинів зареєстровано 2,256.450. Це вперше в історії ЗДА число злочинів переступило 2,500.000!

Федеральне Бюро Інвестиґацій зараховує до поважних злочинів убивства, зґвалтування, грабунки, важке пошкодження тіла, крадіжки з вломом, крадіжки авт. Зі статистики виходить, що кожної 12,3 секунди доконувано в цій країні один із цих злочинів. Число їх збільшилося у 1956 році в порівнянні з 1955-им роком на 13,3 відсотка, а зменшилося тільки число грабунків — на 1,3 відсотка.

Гувер стверджує, що від 1950 року злочинність зросла в чотири рази більше від приросту населення. За цей час вона збільшилась на 43 відсотки, а населення — тільки на 11 відсотків.

Число убивств у 1956 році збільшилося на 1,7 відсотка, а число злочинів, доконаних супроти права власности, — на 13,8 відсотка. В тому році украдено товарів на 440,000.000 долярів.

Найбільше місто ЗДА, Ню Йорк, мало в 1956 році найбільше число поважних злочинів — 140.044. Це на 45.008 більше від числа злочинів, доконаних в другому щодо величини місті в ЗДА — в Шикаґо. В Ню Йорку в тому році зареєстровано 315 убивств, 5.258 грабунків, 9.517 тяжких пошкоджень тіла, 40.737 крадіжок товарів вартости нижче 50 долярів, 34.192 крадіжки товарів вартости понад 50 долярів і 13.844 крадіжок авт.

Ці сухі числа змушують до глибокої призадуми. Більшість злочинів зареєстровано у великих містах, і це явище можна вважати за „нормальне", бо великі міста в усьому світі мають більше злочинців. Але громадян ЗДА мусить турбувати та обставина, що між злочинцями такий високий відсоток малолітніх.

Отже, увага суспільства має бути скерована передусім на боротьбу проти злочинности серед неповнолітніх. Про це в першу чергу повинні подбати батьки. Цю справу повинні взяти до серця проводи церков та релігійних громад. Клопіт тільки в тому, що поважна частина мешканців ЗДА не є членами релігійних громад. Американські молодечі організації охоплюють тільки малу частину молоді (скавтінґ, хлоп'ячі клюби і т. п.).

Велика частина молоді ходить самопас і виладовує свою енергію у такий спосіб, що попадає в конфлікт із законами. Молодь самочинно організується в таємні ґенґстерські організації, які постачають найбільше юних злочинців. Легко стають злочинцями і ті молоді люди, які не належать до „ґенґів", бо ними ніхто не керує, а кінові і телевізійні програми показують таку масу вбивств та інших злочинів, що важко юнакові їх не наслідувати.

Коли б громадянство могло добитися того, щоб вся молодь належала до молодечих організацій, тоді напевно число юних злочинців поважно зменшилося б. Це стосується головним чином до більших міст, де є більше нагод до злочинів і де юнаки менше займаються корисною працею вдома чи поза домом.

Молодечі організації треба організувати при всіх школах і всіх церквах або організаціях для старших. Суспільно-громадські установи могли б втримувати навіть платних виховників молоді, бо це напевно оплатилося б, зменшуючи видатки на поліцію, тюрми та поправні заклади.

З признанням і деякою полегшею треба ствердити, що серед нашої американсько-української спільноти приділюється багато уваги справам виховання молоді, як збоку батьків, так і молодечих виховних, спортових і т. п. організацій. Але ще далеко не все зроблено, ще далеко не всі діти і юнаки мають відповідну опіку дома і поза ним. Тому теж і ми, турбуючись загальним станом виховання та опіки над молоддю в країні, зокрема тією молоддю, до якої ми маємо найбільший доступ і за яку ми, як спільнота, поносимо окрему відповідальність, повинні завжди і всюди віддавати цим проблемам найбільше уваги.

ВИЖИДАЄ МАТИ...

Журяться Карпати
В леготі весни.
Вижидає мати
Сина із війни.

У небесній сині
Гуси пропливли.
Що звістки від сина
Матері несли.

Вітер сушить роси,
Чеше коси нив.
Мати вітру просить,
Щоб гусей спинив...

Та журба велика
В неї на лиці,
Ледь трима мотику
Мати у руці.

Бо весняний вітер
Не спинив гусей,
Тільки сльози витер
Матері з очей.

ЮРІЙ ГОЙДА

МОСКВА ПРОТИ ДІЛОВИХ НАРАД

Від минулого тижня почалася — невідомо вже котра з черги — совєтська „мирова офензива". Це той крок уперед, що його большевицька дипломатія робить час від часу з суто тактичних причин, щоб згодом робити, наче на вояцькій муштрі, два назад, завертаючи до давньої, так званої, сталінської методи — погроз, образливих висловів, цькувань і інтриг. Ці два способи совєтської дипломатії залежать від коньюнктури і від ступня сторожкости та терпеливости Заходу. Історія останніх дванадцяти років західньо-совєтських взаємин щораз виявляє ті самі відпливи й припливи: чергування ніби мирових совєтських залицянь із штучним погіршуванням міжнародної атмосфери методами холодної війни. Західні політичні коментатори звертають увагу, що коли західні великодержави заплутуються у свої взаємні конфлікти, чи надто зайняті власними внутрішніми турботами, тоді відразу посилюється провокаційно-образливий і погрозливий тон Москви. Коли ж тільки Москва дістає доказ єдности Заходу і його непослабленої сили, коли тільки підвищується тон західніх відповідей на совєтські зачіпки, тоді Москва зараз же завертає назад.

Від минулого тижня у Москві знову заговорили миролюбно. Сталося це після того, як неперебірлива, цілком за зразками Молотова й Вишинського ведена пропаґандивна акція проти всього Заходу, у зв'язку з минулорічним виступом Англії і Франції проти Єгипту, не дала Совєтам ніякого позитивного наслідку. Розрахунок на тривке пересварення західніх „трьох великих" не здійснився. Прийшло замирення між ЗДА і Францією після запрошення Гю Молле до Вашинґтону, незабаром прийшло таке саме замирення між ЗДА й Англією на Бермудській конференції. Що більше, на тій останній конференції ЗДА погодились приступити до співпраці у Військовій комісії Багдадського пакту, що рівняється практично участі Америки в тому військово-політичному союзі Англії, Туреччини, Іраку, Ірану й Пакістану. Другою надзвичайно прикрою несподіванкою для СССР була згода Америки на вивінування англійської збройної сили своїми далекосяжними керованими ракетами, яких Англія не продукує. Одночасно з питанням більшої участи Америки в озброюванні її англомовного союзника, про що вже раніш переговорював у Пентаґоні новий англійський міністер оборони Сандіс, виринула проблема вивінування взагалі всіх союзників Америки з спільного бльоку НАТО атомовою зброєю та переставлення цілої західньої оборони на атомову і ракетну зброю. Прийшло й проголошення „доктрини Айзенгавера".

Це був „шок" для Москви, яка зареаґувала на нього гістерично: повінню нот із шантажевими погрозами до різних членів НАТО, від південної Норвеґії почавши на південно-східній Туреччині кінчаючи. „По дорозі" передано подібні ноти Англії, Данії, Голляндії, Західній Німеччині, Греції, навіть Еспанії, яка до НАТО не належить, і вилаяно Фінляндію за „відновлювання мілітаристичного духа". Але цей голосний вибух тривав розмірно коротко. Коли виявилось, що Захід не змінив своєї політики, і навіть дуже слаба Норвеґія, найбільше наражена на совєтську агресію, бо безпосередній сусід СССР, відповіла гідно й рішуче неґативно на совєтські погрози, Хрущов знову заговорив про „співіснування". Він запевняв, що „любить" норвезького амбасадора в Москві, хоч не любить НАТО, скартав Альбанію за її погані взаємини з Юґославією, запросив юґославського амбасадора випити з ним чарку і вислав Мікояна до Австрії, щоб той заповів „весну" в австро-совєтських взаєминах. Булґанін, який, мабуть, перейде до історії, як прем'єр, що підписав своє прізвище на найбільшій кількості дипломатичних нот і меморандумів, масово розсиланих до різних держав світу, почав знову пропонувати прерізні міжнародні договори: про спільну деклярацію з відмовою від війни у вирішуванні середньо-східніх справ, про вилучення з комплексу справ роззброєння проблеми ядрової зброї і спільну антиатомову деклярацію, про збірне зобов'язання, щоб на тереї території Німеччини не вдержувати ніякої ядрової зброї.

У зв'язку з цим поворотним теплішим вітром з Москви виринули на сторінках західньої преси і на пресових конференціях у Вашинґтоні здогади, що ось може знову назрів момент для нової „конференції на вершинах". Заінтерпельований у цій справі журналістами державний секретар Доллес відповів дуже ясно: уряд З'єдинених Держав, мовляв, завжди готов до нової зустрічі з репрезентантами СССР, якщо ці останні виявлять зміну свого становища до таких кардинальних справ, як проблеми роззброєння, свободи сателітних держав чи об'єднання Німеччини.

Совєтська реакція на цю заяву американського державного секретаря була дуже характеристична: лайка московської радіовисильні і заява згаданого Анастаса Мікояна перед журналістами у Відні, що, мовляв, слова Доллеса — це образа для Совєтського Союзу! Арґументація Мікояна дійсно клясична: співіснування — твердив він — потрібне не тільки для Совєтського Союзу, але й для західніх держав, при чому він запевняв, що Совєтський Союз має господарсько-культурні пляни власного розвитку, які „вимагають повної уваги найменше двох наших поколінь"; отож, щоб скріпити співіснування — потрібна для цього міжнародна конференція; Совєти не ставлять ніяких передумов З'єдиненим Державам, то й ЗДА не можуть займати іншої позиції у відношенні до СССР...

Уже в коротко наведеному змісті заяви Мікояна кидаються в очі найбільш характеристичні для совєтської дипломатії моменти: облудне підкреслювання своєї мирової і співіснувальної мети, престижеве ставлення себе нарівні з З'єдиненими Державами та настоювання на новій міжнародній зустрічі, з промовчуванням будь-якої конкретної її цілі. Ніякій державі у світі, крім Совєтського Союзу, ніколи ще не залежало на самих зустрічах, як таких, без уваги на предмет нарад і їх вислід. Бо зустріч потрібна Москві не для полагоджування спірних проблем, а виключно, як нагода для ведення подвійної пропаганди: своїми виступами та промовами на самій конференції, що їх можна розтрублювати в СССР і закордоном різномовними радіопропаґандивними передачами, та для підвищення себе в очах кольорового світу Африки і Азії, що ось, мовляв, знову за спільним столом засіли найвищі репрезентанти християнського Заходу із репрезентантами большевицької Москви. Очевидно, що на тлі таких цілей большевики вважають для себе просто „образою", коли їм пригадують, що існують наболілі міжнародні проблеми, створені виключно загарбницькою совєтською політикою, які треба конструктивно розв'язати, щоб зліквідувати існуюче джерело міжнародного напруження і створити істотне підложжя для сякого-такого дійсного співіснування без лапок. Такими найважливішими проблемами є саме ті три найперші, що на них вказав Дж. Ф. Доллес: перегони у зброєнні, викликані виключно совєтським імперіялістичним походом в Европі й Азії, — настановлення совєтськими баґнетами комуністичного режиму в цілому ряді середньо-европейських держав, і відмова від об'єднання німецьких земель на базі демократичних виборів.

Очевидно, що Москва не погодиться на роззброєння в рямцях системи міжнародної контролі, яка вможливила б членам міжнародної контрольної комісії роз'їздити по СССР. Так само вона не звільнить добровільно Середньої Европи ані з політично-стратегічних, ані з господарських мотивів. З цих самих причин вона не виречеться Східньої Німеччини, яка до того ще дозволяє їй тримати в кліщах Польщу. І тому суґерувати таке Совєтам, це, як заявив Мікоян, дійсно „образа" для большевиків! Бо як можна поважно підозрівати, що вони хочуть дійсного замирення?!

Радіо Вільної Европи перевело реорганізацію

Мюнхен. — У зв'язку з поважними закидами з націонал-мадярської сторони під адресою Радія Вільної Европи, що — мовляв — деякі передачі тієї радіовисильні підбурили були Мадярщину до повстання проти комуністів, подавши їй надію на закордонну допомогу, в редакції тієї радіовисильні переведено деякі зміни. За інформаціями американських журналістів в Західній Німеччині, найбільшими винуватцями отієї невідповідної і невідповідальної пропаґандивної кампанії були російські еміґранти з ослаалені партії Національний Трудовий Союз, чи пак „солідаристи", які використали для цього деякі свої передачі через оту радіовисильню. Далі, переведено чистку в мадярському відділі редакції радіовисильні. М. і. відійшов колишній мадярський втікач Андор Ґеллерт, що був головою того відділу, а став ним Іштван Беде, колишній мадярський амбасадор до Лондону аж до 1948 року, поки не покинув комуністичного режиму і не просив політичного азилю. Політичний дорадник тієї радіовисильні Вільям Ґріффіт розпорядив, щоб на майбутнє кожна вістка була обґрунтована відповідним джерельним матеріялом, який має зберігатись в архівах радіовисильні.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ „РОЗЛУКИ"

ВШ. П. Редакторе!

До відгуку „Свободи", в ч. 67 з 9 квітня, про виступ на телевізійній програмі п. Палагнюка-Пелеса, дозволю собі звернути увагу на таке:

Пісня, яку відспівав п. Палагнюк, це ніяка українська „Розлука", а пісня російського походження. До Галичини замандрувала, мабуть, з катеринниками. Грали її теж „шафи" по містечкових шинках. В 1914 р. мали наші люди нагоду чути її від російських салдатів.

Перероблена досить незугарно на українську мову, вона знайшла собі аматорів, як має їх уська пісня.

П. Палагнюк у добрій вірі, представив велевізійній публіці цю пісню як українську, тим більше, що чув її нашою мовою, від рідної матері. Це можна зрозуміти, зваживши його виховання в американському середовищі.

Р. Терлецький.

Глестенбург, Конн.

ВШ. П. Редакторе:

Ради Бога не вміщуйте таких „зворушуючих" сенсацій, як ота Ваша „Українська Розлука", що від одніїї неї можна захворіти. „Розлука" нічого спільного ні з українським народом, ні з українською поезією не має, бож є чисто московською квіткою, та й ще й найнижчого ґатунку, до якої й пересічний москаль не захоче признатися, щоб не скомпромітуватися.

Левко Жабко-Потапович.

Честер, Па.

В СПРАВІ ВІСТКИ ПРО Ю. БРІННЕРА

ВШ. п. Редакторе!

У ч. 60 „Свободи" з 29-го березня ц. р. у замітці „Інґрід Берґман і Ю. Бріннер нагороджені „Оскаром" надруковано що Бріннер народжений на Сахалінських островах і його батьки були монгольського і румунського походження. У російській газеті „Новое Русское Слово" з цього ж 29 березня у відділі „Хроника" зазначено, що батько Ю. Бріннера був швайцарець, що все життя, аж до революції, провів у Росії і там зрусифікувався, після революції повернувся до Швайцарії, а потім був призначений консулом на Далекий Схід у Китаї (значить, не на „Сахалінських островах"; до речі, таких островів взагалі не існує, є тільки один острів Сахалін) у нього народився син Юлій та дочка Віра, відома тепер у Ню Йорку російська співачка Віра Бріннер. — Отже, хто має рацію: „Свобода" чи „Новое Русское Слово"? Чи обидві газети помиляються?

Варто відзначити, що нібито „монголо-румун" Ю. Бріннер абсолютно вільно, без жадного чужоземного акценту, розмовляє російською мовою. Це я сам чув (російську мову я знаю перфектно).

Ню Йорк, 12. IV. 57.

Проф. Валентин Щугаєвський,
б. старший науковий співробітник Української Академії Наук.

Від Редакції: Вістку про монголо-румунське походження Бріннера подала „Свобода" за американськими часописами.

ПРО ІВАНА ФРАНКА В ЗАХОРОНЦІ УСС

Високоповажаний Пане Редакторе!

Прошу не відмовитись ласкаво подати у Вашому цінному часописі таку мою нотатку у зв'язку з нотаткою п. Ірини Домбчевської, надрукованою в 53-му числі „Свободи" з дня 20 березня ц. р. в „Голосах Читачів".

П. І. Домбчевська, доповнюючи і спростовуючи в своїй нотатці дані з фрагментів мого щоденника-праці в Музеї Івана Франка (він був друкований у „Свободі" з початком січня цього року), вживає таких зворотів, як: „п. М. С. пише"... чи „п. М. С. подає"..., Тимчасом, я не писала там нічого від себе, а тільки передала розмову на цю тему з д-ром В. Овчарським, що авторці нотатки слід було б відмітити.

Зі свого боку я рада, що п. І. Д. доповнила недоліки інформацій д-ра В. Овчарського, м. ін. таким важливим фактом, як той, що це саме вона була управителькою Захисту УСС у Львові.

Марія Струтинська.

Филаделфія, 1957.

Д-р Володимир Ґалан, президент ЗУАДК

ЗУАДК В ДІЇ

Звіт з праці Злуч. Українського Американського Допомогового Комітету за час від жовтня 1955 року до кінця 1956 року, виголошений перед Зборами Дирекційної Ради ЗУАДКомітету 23 березня 1957 року у Филаделфії.

(7)

Виплачено теж допомогу на терені ЗДА, головно деяким матерям із дітьми, що опинились без праці. В одному випадку ЗУАДК покрив виконання протези для українського інваліда. Теж і та допомога у ЗДА числиться на сотні долярів. Найприкріша справа в тому, що наше громадянство, хоч живе у щораз кращих умовинах, забуває про допомогу. Так, напр., ЗУАДК виплачує від років постійно фонди на утримання дружини Головного Отамана. В ЗУАДК є окремий фонд на цю допомогу, але на цей фонд зовсім не вливають ніякі вплати. Дослівно ніхто в 1956 році не вложив на цей фонд ні цента, а виплати пішли і йдуть систематично. Що більше, є багато листів із запитами, інтервенціями, порадами, але ніхто з тих „дорадників" не сягне просто у кишеню і не поповнить цього фонду, що є нашим національним обов'язком. Що більше є організації, і навіть організації, які повинні мати громадську відповідальність, що переводять збірки на допомогу пані Петлюровій, але ні одна з цих організацій не вплатила зібраних грошей на фонд допомоги пані Петлюровій при ЗУАДК, ні не розрахувалась із збірки з ЗУАДКомітетом, що повинно бути громадською вимогою, бо саме ЗУАДК в імені нашого гомадянства веде допомогу пані Петлюровій.

Поміч у грошах в 1956 році виносила кругло	6,000 дол.
оплата перевозу допомоги готівкою	5,000 „
закупно харчових пакетів готівкою	5,000 „
Значить, на допомогу видав ЗУАДК у 1956 році готівкою із своїх фондів щонайменше	16,000 дол.
Окремо треба числити харчову допомогу „серплесу"	60,000 „
як теж допомогу від ЮСЕП для аплікантів ЮСЕП	54,000 „
що виказує, що матеріяльна допомога ЗУАДКомітету і через ЗУАДК в 1956 році виносила щонайменше	130,000 дол.

Суспільна Служба.

Суспільна Служба у всіх країнах і суспільствах побудована так, що аплікант має отримати не милостиню чи дарунок, але допомогу, щоб міг він станути на власні ноги. В цьому напрямі йде і праця Суспільної Служби. Це не значить, що ЗУАДК випадку потреби мусить прийти із матеріяльною грошовою поміччю. Але ця поміч мусить бути доцільна, вона мусить бути не лише підмогою, але й етапом на шляху до того, щоб аплікант став самовистачальним, а тим самим повноцінним і вдоволеним.

Та в нас ще того зрозуміння для Суспільної Служби нема. Нема просто охоти співдіяти і концентрувати таку суспільну допомогову працю. Є випадки, що окремі організації стараються діяти без порозуміння, і тоді виходить лише хаос. Замість помочі родині, виходить деморалізація. Ми мали родину у Филаделфії, голова якої захворів. Пішов шум по місті, взялися допомагати цій родині різні організації, ба навіть окремі люди, носили — як казали — харчі, гроші, одежу, розказували широко про справу, а вкінці змучились і затихли. Зрозуміла річ, справа перейшла до ЗУАДКомітету, бо кожний вкінці знайде ЗУАДК. А там зовсім не треба було носити харчів і деморалізувати родину. ЗУАДК, правда, мав ще більші кошти: мусів покрити рент за цю родину за кілька місяців, мусів поладнати справу з лікарнею, де перебував батько родини, і мусів просто знайти розв'язку цієї справи. Це можна було зразу повести пляново, якби не незорганізовані починання без зрозуміння праці Суспільної Служби. Бо родині треба було дати змогу впорядкувати життя в новому положенні, знайти опіку для дітей, щоб жінка могла піти на працю, поладнати справу із лікарнею, примістити жінку на працю. В той спосіб справа була зразу поладнана і не вимагала б тих коштів, що потім їх ЗУАДК мусів видати. А фонди, зібрані з людей доброго серця, можна було обернути на плянову працю Суспільної Служби ЗУАДКомітету.

Це — маркантний випадок, але він характеристичний і невідокремлений. Суспільна Служба ЗУАДКомітету в останньому році провела велику працю. Головно в ділянці приміщення, затруднення і помочі невобрибуваючим на терені ЗДА. Ці справи вимагають спеціяльного підходу, уваги і знання. Тут співпрацювали із ЗУАДКомітетом деякі громади і окремі громадяни, перш за все Відділ ЗУАДКомітету у Филаделфії, далі Відділи і громади у Шикаґо, Дітройті, Рачестері, Гартфорді, Нюарку, Мілвокі (обидві парафії), Ютиці, Ню Бритен, Балтімор, Сиракюз, Боффало, і інші. Ці громади приймали новоприбуваючих, допомагаючи їм влаштуватись на новому місці.

Допоміжна була наша Суспільна Служба і давнішим нашим поселенцям, перш за все при набуванні громадянства. Всякі вияснення, поради, інтервенції, ба навіть заступництво перед властями Іміґрації і Натуралізації. Велике листування з цього приводу було в останньому році.

Окремо ЗУАДК вів справи тих, які мають неточності у документах. Ці справи полагоджуються індивідуально, але у всіх індивідуальних справах апліканти відносяться до ЗУАДКомітету.

Для влегшення набуття громадянства ЗУАДК був видав „Підручник американського громадянства". Цей підручник гарно розходиться. Кошти видання вже повернулись. Залишилось ще 1,500 примірників, продаж яких дасть уже чистий прибуток.

Дитячий Садок.

В останньому році продовжувалась праця Дитячого Садочка у Филаделфії. Фінансовий звіт садочка вказує, що ця установа самовистачальна і дає змогу нашим людям віддавати свої діти під добру опіку. Садочок ведуть дві фахові учительки.

Спеціяльне значення мав садочок для новоприбулих, бо серед них є багато матерів із дітьми. Існування садочка вможливило цим матерям зразу станути на працю, залишаючи дітей під відповідальною опікою.

Садок мав приходів і розходів на понад 8,000 дол. Його сальдо на кінець року становило понад 550 дол.

УСЯ ПИСАНКА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІІ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

о. Дмитро Савка

ВЕЛИКДЕНЬ В ЛІСАХ БІРЧАНЩИНИ

(1)

В бурхливих часах обіймав я душпастирювання в Бірчі. Горіли села й міста, гриміли гармати, а з фронтів відбивалася заграва воєнної пожежі.

З Єпископської палати в Перемишлі їду пішки серед зливного, осіннього дощу до рідних Княжич. Запрягаємо з покійним Татом до воза лиш одного коня й перебрані за дроворубів, по зв'язку УПА скрадаємось корманицькими, княжицькими, брилинськими й тисівськими лісами до Бірчі пам'ятного 1 листопада 1944 р. По дорозі вступаємо ще до о. Степана Копистянського у Вільшаній, щоб „засягнути язика", і по щирій розмові з ним і перекусці, зближаємося до Бірчі вже битим шляхом. В'їжджаючи до Бірчі, ми приневолені переїхати біля станиці польської міліції, що нас легітимує й направляє на старе, бірчанське приходство, яке покинув мій попередник, о. Іван Лебедович, парох і декан, подаючись з відступаючими відділами німецької армії на Захід. На приходстві застаємо стареньку паню Савойкову, дружину покійного о. Теодора Савойки, її внучку з маленькою донечкою та мужа її внучки, професора д-ра Пачовського, що працював тоді в Бірчі директором 7-клясової української народної школи. По скромній перекусці на приходстві й у Сестер Служебниць, що жили у своєму монастирі - захоронці, біля приходства на горбочку, повні нових і невеселих вражінь про бурхливу Бірчанщину та перемучені 30-кілометровою, дощевою дорогою з Перемишля, кладемося з покійним Татом до першого сну на приходстві в Бірчі. А вранці другого дня зачинається для мене важка душпастирська праця у виїмкових, воєнних часах. Зо всієї Бірчанщини приходять до мене на приходство люди зо скаргами: цього поляки вбили, того зрабували, іншого в білий день замучили й живцем в його власній хаті спалили, а ще іншого забрали в червону армію на передову лінію фронту, або арештували... Серце крається з розпуки, слухаючи цих скарг-нарікань, будучи свідомим, що нічого майже не можеш цим людям помогти! І дійсно, на Бірчі, як частині України, з якої колись вийшов славний київський Митрополит, Йов Борецький, сповняються божественні глаголи Генія і Пророка, Тараса Шевченка:

„І день і ніч гвалт, гармати,
Земля стогне, гнеться,
Тяжко, важко, а згадаєш,
Серце усміхнеться"! ...

І мимоволі усміхається сьогодні серце серед вище описаного горя Бірчанщини, коли згадати, як до Бірчі приходять старенькі мужі - дідусі й жінки - бабусі та діти - недолітки за сірниками, сіллю, нафтою і приносять тобі на приходство зашиті у рубцях їхньої одежі повідомлення й доручення УПА!

Так минула тяжка зима 1944/45 р. і рання весна 1945 р. стала прозябати. Щоб піднести на дусі моїх парохіян в Бірчі, Корінецькій Волі, Рудавці і Котові й усю Бірчанщину, а особливо Грозьову біля Войткової, з якої приходило до Бірчі найбільше зв'язкових УПА, заряджую 5-му Тижні Великого Посту тижневі Великопосні Реколекції — Духовні Вправи в новозбудованій о. Іваном Лебедовичем Церкві. Реколекційні науки голошу сам. На ранніх і вечірніх науках Церква битком набита старшими, а на полудневих шкільними дітьми й молоддю. Майже уся Бірчанщина бере численну участь у реколекціях. У цьому св. Ділі набираю духа відваги від старенької, дерев'яної Церковці в Бірчі на горбочку, яка вже хилиться до упадку, а в якій напевно колись служив св. Літургію Київський Митрополит, Йов Борецький та в цих виїмково важких воєнних хвилинах напевно з-за гробу благословив моє душпастирювання в Бірчі. В п'ятницю після св. Літургії заряджую св. Сповідь усіх учасників Реколекцій. Сповідають: о. Теодор Савка з Брижави, о. Олексій Білик з Березки, двох польських, римо-кат. священиків і „моя смиренність". Сповідаємо цілу п'ятницю до пізньої ночі. По вечері відходять домів польські священики, а по о. Білика приїжджає з Березки його пані-матка! Не хочу їх пустити вночі до Березки, бо знаю, що дома не ночують, лиш по парохіянах, немов передчуваючи трагедію, що їх стріне другої днини, в суботу вранці. О. Теодор Савка ночує зо мною на приходстві в одній кімнаті! Пам'ятної суботи вранці десь біля 5 год. чуємо з о. Теодором недалеке тарахкотіння кулеметів і раптові зриви гранат. Скоренько зриваємось з о. Теодором з ліжок й спішимо до Церкви, у якій на суботу була назначена св. Літургія на 8 год. рано і св. Причастя учасників духових вправ! Біля Церкви застаємо прямо „кінець світа"! Довкола Церкви повно людей з клунками, возами, коровами, а в Церкві повно жінок з маленькими дітьми, що немилосердно голосять і моляться! Що сталося? Польська банда напала з-за Сяну на село Березку й околицю! В самій Березці вимордувала згадана банда округло 500 людей, а о. О. Білика й його жінку зарубала топором, здерли з них одежу, й нагими побитих залишила на земній долівці. Стаю на сходах Престола в ризах і заряджую: Хто готовий до св. Причастя, хай клякає! Скоренько причащаємо з о. Теодором людей, які негайно по св. Причасті виходять з дітьми з Церкви й скриваються в поблизьких лісах!

Зближаються Великодні Свята 1955 р., а я переховуюся після втечі з Березки у батьків, в рідних Княжичах і в перемиській Капітулі! Гадка, що мої парохіяни в Бірчі осталися без священика на самі Великодні Свята, не дає мені спокою і мене страшенно мучить! Тому у Страстну Середу дзвоню до Бірчі і прошу парохіян, щоб вислали до Княжич по мене добрі коні! І дійсно у Великий Четвер вранці приїжджають по мене парохіяни з дочерної Котови. Сідаю на фіру зо старенькою мамою й господинею і їдемо до Бірчі, на Божу Волю! Приїжджаємо до Бірчі десь в 6 год. вечером і я негайно з фіри прямую до Церкви на Страсті, які відправляємо скоро, на протязі одної години „страха ради польська і руска"! Дякують скоро дяки: Євген Головач зо своїм братом, дяком з Олешиць і Стасьо! Церква битком набита, а слід знати, що парохія Бірча з дочерними числила кругло 5,500 парохіян! У Велику П'ятницю рано, як звичайно, відправляємо Царські Часи й Велику Вечірню з Положенням Плащаниці!

(Далі буде)

УВАГА! ▶ ФИЛАДЕЛФІЯ! ◀ УВАГА!

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

— влаштовує —

в СУБОТУ 4-го ТРАВНЯ 1957 р.

о год. 7:30 вечора

в авдиторії ЗУАДКомітету у Филаделфії, при вул. Сьомій, ч. 866

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

присвячений пам'яті українського письменника

ОСТАПА ВИШНІ

В ПРОГРАМІ: доповідь про письменника проф. Григорія КОСТЮКА-ПОДОЛЯКА і мистецьке читання кращих творів Остапа Вишні у виконанні майстрів української сцени Йосипа ГІРНЯКА і Олімпії ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ.

ЛЮБИМЦІВ ЛІТЕРАТУРИ І ШИРШЕ ГРОМАДЯНСТВО ЗАПРОШУЄ НА ЦЕЙ ЦІКАВИЙ ВЕЧІР

Управа ОУП „СЛОВО"

ОКРУЖНА РАДА ВІДДІЛІВ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ

подає до відома

НАШОМУ ГРОМАДЯНСТВУ,

що заповіджене

СВЯТО МАТЕРІ

на день 12-го ТРАВНЯ 1957 р.

в Укр. Нар. Домі — 140-142 2-га Евеню в Ню Йорку

НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ!

УВАГА! РАЧЕСТЕР, Н. Й.! УВАГА!

БРАТСТВО СВ. ЙОСАФАТА, ВІД. 217 УНСОЮЗУ в РАЧЕСТЕРІ, Н. Й.

— влаштовує —

ВЕЛИКИЙ ВЕСНЯНИЙ

БАЛЬ-ЗАБАВУ

в НЕДІЛЮ 5-го ТРАВНЯ 1957 р.

в залі Українсько-Американського Клюбу.

Початок о год. 5-ій по полудні.

Кожний член і членка, повинні явитися на цім Балю, з огляду на дітей Золотого Хреста, які виступлять з програмою в Великодніх Гаївках.

ПРОСИТЬСЯ ПРИЙТИ НА ЦЕЙ ВЕЧІР, де забавитеся при гарній музиці Петра ГРАНЬКОВСЬКОГО і побачите гарну ПРОГРАМУ!

Комітет Балю Б-ва св. Йосафата.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Йорк, Н. Й.

Весняний Равт Мистців

Особам, які слідкують за „флаїнґ сосерс", вже напевно відомо, що на Марсі жінки є дещо інакші, як наші — „куліземські".

В чім різниця?

— Той містер із Ню Джерзі, що останньо був на телевізії, а перед тим у „флаїнґ сосері", га літав аж 70 миль, оповідає, що марсіяни зрадили йому тайну: марсіянки носять черевики лиш на пів числа менші, як треба. Отже різняться від наших, бо, як відомо, наші купують на ціле число менші, як потребує нога.

Особам, які слідкують за приходом довгожданної весни, напевно вже відомо, що „надійшла весна прекрасна..." і що „ревуть і плещуть соловії та б'ють піснями в груди!"

Який же висновок напрошується?

Очевидно: — Купи мені черевички, щоб пішла я на музички! Бо як це купиш, то сама куплю! Куплю черевички і куплю квиток на баль-равт мистців! Той, що про нього вже говорять і пишуть! Той, що буде 11-го травня 1957 року в Ню Йорку на 2 Евеню під числом 111 — „Сентрал Пляза".

Тому правдивий заголовок цієї статті повинен бути „Купи мені черевички"... Це в догоду молодшій ґенерації такий заголовок, а для старших хотілося б дати „Встає хмара з-за лиману!"

— Молодші могли б не знати, що то за лиман, — може поет, може цитрина?

Старші б враз розшифрували, але готові не зацікавитись, бо стільки тепер політичних хмар, а тут ще хмародерів повно, — готові позіхнути, „свободу" відкласти та й піти в неволю — мити жінці посуду, чи то пак „флаїнґ сосерс".

Тепер, коли все стало ясно, можемо справу ще більше з'ясувати. А втім, вона була з'ясована, обширно і ґрунтовно мистцем Ю. Соловієм. Мова — про рідне мистецтво.

Під „рідним мистецтвом" у нас розуміють вишивки та писанки, але крім рідного і серцю близького є ще й мистецтво в приймах — образотворче. Слово це дуже парадне, позичене, і не таке скромне, як само мистецтво, що, як бідний притулок, сіло на ґаночку, клуночок і ціпочок коло себе поклало га й чекає, що лавицю полою втруть та й сісти попросять.

Довго буде чекати!

І не оглянулись, як одної образотворчої ґенерації вже й немає. А чи пам'ятка по ній лишилась?

— Та, ні!

На черзі друга ґенерація.

А пам'тка якась?

— Та, ні!

Далі доростаюча...

Так з писанками й вишивками й лишилось?

— Мабуть! — Ми ж і короля собі Вошиваного були підшукували.

Повоєнна песимістична екзистенціяльна філософія Сартра, Повоєнне модне малярство зі „Сумного мішка", а на дні модний маляр Бернар Бюффе.

Який же висновок? — Екзистенціяльний, — не тратьте, куме, сили, сідайте на дно.

Та не сумуймо, — „надійшла весна прекрасна!" Покладім усю надію на трійку зі зером або зерами. Чому? — Дуже просто! На наших виставках число купців на образи дійшло до тридцятки! Відвідувачів — до трьох соток!

— Ну, а як на баль-равт мистців прийде три тисячі?

Будьмо покищо оптимістами а Сартр не втече і кум також!

Будуть гроші з балю, — будуть і пам'ятки - монографії і про Радиша і про В. Г. Кричевського та інших. А щодо модного маляра Бюффе, то й у нас на балю буде бюфе, — про це вже пані постараються.

Гратиме оркестра Василя Босого.

Микола Бутович.

Дітройт, Міш.

12 травня „Запорожець"...

Українці Дітройту і околиць повинні собі запам'ятати цю дату: неділя, 12. травня ц. р., 6-та година вечора. Цього бо дня вони матимуть рідку нагоду милувати свій зір і слух мистецькою грою і співом головної мистецької пари: Григорія Ярошевича в ролі Карася і Вероніки Максимович у ролі Одарки.

Григорій Ярошевич постійно живе в Торонті (Канада). Але для „Запорожця" приїжджає до Дітройту 12 травня, а 6-тій год. вечора, в залі Чедсі Гай Скул при вул. Мартін і Мк Гров), захоплюватиме точних дітройтчан своїм голосом і грою. („Спізнякі" хай нарікають потім самі на себе).

Ми переконані, що й інші учасники невмирущого „Запорожця" видобудуть із себе якнайбільше, бо не захочуть відставати від головної пари. Виявом цього прагнення „не відстати від перших" є ретельне опрацювання своїх ролей, що помітно на кожній пробі, і парою Оксана — Андрій (В. Биковець — П. Марцінів), і Султаном та Іманом (В. Кучер і О. Барткін), і всією рештою інших виконавців.

Але це не все. Бо цього разу буде ще „новинка" — цілком нова вставна дія „У султана"; якої лібретто написав Роман Купчинський (очевидно, „той самий і всім відомий!"), а музику скомпонував також усім відомий Станислав Людкевич.

Балетні танці в цій дії — це був твердий горішок для сумівок Осередку ім. Пилипа Орлика. Проте, вже видно, що молодість і завзяття плюс досвідчене керівництво запрошеного балетмайстра Й. Ялмужинського перемогли всі труднощі.

Не пошкодують, відвідавши цю поставу в Дітройті навіть ті наші громадяни, які бачили „Запорожця" на Батьківщині.

Постановником цієї опери є ентузіяст театру і музики дир. Богдан Сарамаґа. Він же диригує оркестрою (разом з хористами і учасниками балету — 100 осіб ансамблю), він же й ініціятор нинішньої постави „Запорожця" для української громади Дітройту. Два роки тому дир. Богдан Сарамаґа змусив у Дітройті плакати глядачів на поставі „Катерини" Аркаса. Все говорить за те, що і цього року глядачі не менше глибоко переживатимуть сценічне дійство, хоч це буде погідний сміх.

Оформлення сцени в досвідчених руках відомого мистця Едварда Козака.

А. Ю.

ГАРНІ КАРТКИ

З УКРАЇНСЬКИМИ ПОБАЖАННЯМИ

на

ДЕНЬ МАТЕРІ

можна дістати в книгарні

„СВОБОДИ"

Ціна картки — 10 цт.

ЗАМОВЛЯТИ:

"SVOBODA"
P. O. Box 346,
Jersey City 3, N. J.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" в НЮАРКУ, Н. ДЖ.

запрошує все Українське Громадянство на

ВЕСНЯНІ

СПОРТОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

— які відбудуться —

в СУБОТУ 4-го ТРАВНЯ 1957 р.

в залі „Чорноморської Січі" — 508 18th Ave., Newark, N. J.

Початок о год. 8-ій вечора.

Оркестра Б. ҐІРНЯКА • Багато несподіванок

Вступ: $1.50.

ОКРЕМИХ ЗАПРОШЕНЬ НЕ ВИСИЛАЄТЬСЯ.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, ВІДДІЛ 64 в НЮ ЙОРКУ

— запрошує —

МОЛОДЬ НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

на

ПЕРНАЛЕВІ ВЕЧЕРНИЦІ

які відбудуться

дня 11-го ТРАВНЯ 1957 р.

в залях Укр. Нар. Дому — при 142 2-га Еве. в Ню Йорку.

Музика ОСЕРЕДЧУКА. Багато НЕСПОДІВАНОК.

Буфет у власному заряді.

ВСТУП: для молоді — $ 1.00
для дорослих — $ 1.50

ОЩАДЖУЙТЕ сьогодні, щоб мати завтра...

Цей знак, означає членство Федерального Банку установи, що його має право виставляти чи проголошувати!

Цей знак, є доказом що установа яка виставляє чи проголошує його, має свої вклади обезпечені Федеральними властями. Як такого знаку нема, нема Федерального обезпечення.

Щадничо-Позичкова Спілка „Тризуб" (Трайдент) виставляє оба знаки, бо є членом Федерального Банку і її щадничі конта є обезпечені Федеральною себто державною асекурацією.

ПЛАТИМО $3\frac{1}{2}$% ДИВІДЕНДУ

Гроші депоновані перед 15-им кожного місяця приносять відсотки вже від 1-го дня місяця.

Виплачуємо відсотки два рази до року, 30-го квітня і 31-го жовтня.

TRIDENT SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
1935 West 51st Street Chicago 9, Illinois
GRovehill 6-7822
ПЕТРО ПУЦИЛО, Еґзекутивний Директор

• КНИЖКИ •

Т. НАСІЧНИК

ПЕТРО ГОРДІЄНКО

епопея

Частина друга:

Рідний Гомін

Ціна $ 2.50.

Набути можна в усіх книгарнях в Ню Йорку та в автора:

Prof. T. PASICHNYK
74 Harris Ave.
Woonsocket, R. I.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ в ГАРТФОРДІ, КОНН.

— запрошує —

МОЛОДЬ І ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

на

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

в СУБОТУ 4-го ТРАВНЯ 1957 р.

в залях Українського Клюбу

при 53 Вітмор вул. в Гартфорді, Конн.

⊙ Окрестра п. ҐЕОРҐІНСЬКОГО;
⊙ Добірний буфет, багато несподіванок;
⊙ Початок о год. 8-ій вечора.

Управа Спортового Клюбу в Гартфорді

ПРЕМ'ЄРА В АМЕРИЦІ!

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЬМ!

Чар української весни, коли дивне повітря віє і теплом і прохолодою і розливає океан пахощів... Коли у вечірню пору, переплітаючись зі співом солов'я, вулицями села ллються дзвінкі пісні, в яких радість завжди іде в парі зі смутком... Красу швидкого, як вітер, українського танцю, чар української весняної ночі, коли у срібнім сяйві місяця старі ставки тихо гайдають хвилями, навіваючи казкові сни про русалок — все це Ви відчуєте і побачите в новому українському звуковому кольоровому фільмі

„КОЛИ ЦВІТУТЬ САДИ НА УКРАЇНІ"

У першій частині так само буде висвітлений кол. фільм, — КОНЦЕРТ СПІВАКА БАНДУРИСТА ВОЛ. ЛУЦІВА.

Висвітлення відбудеться

в НЕДІЛЮ 5-го ТРАВНЯ 1957 р.

в Українській Централі — 180 William St., Newark 3, N. J.

Два сеанси — о год. 5-ій по полудні і 7-ій вечором.

Просимо всіх українців Нюарку і околиці про численну участь!

ІНВЕСТИЦІЙНІ ФОНДИ

(MUTUAL FUNDS)

Подаємо скорочену табелю з вислідами 25-долярової місячної інвестиції в Founders Mutual Fund. Конто відкрите, дня 26-го червня 1947 року. При місячних інвестиціях, дивіденди автоматично реінвестуються, себто додається до капіталу:

Від 26-го червня 1947 до 3-го січня 1956 р. вплачено по 25 дол. місячно	2,525.00 дол.
Реінвестовані дивіденди	594.24 дол.
Разом	3,119.24 дол.
Ліквідаційна (продажна) вартість цього конта на день 3-го січня 1956 р.	5,578.20 дол.

За докладними, безкоштовними інформаціями в українській та англійській мовах, мешканців Клівленду та Филаделфії, просимо звертатися до місцевих представників, всіх інших просимо виповнити і вислати нам поданий внизу купон.

Пред. на Клівленд і окол.: — Пред. на Филаделфію й окол.:

Leo D. Dubas
2669 W. 14th St.
Cleveland 13, Ohio
Tel.: TO 1-1547

Mykola Cenko
873 N. 7th St.
Philadelphia 23, Pa.
Tel.: WA 2-0962

Ім'я ....
Прізвище ....
Вік .... Тел. ....
Адреса ....
....

2-го травня 1957 р.

KING MERRITT & CO. Inc.
Foreign Language Dept.
(Ukrainian)
391 Grand Avenue
Englewood, New Jersey
Tel.: LOwell 7-0100

Увага! **ПОВІДОМЛЕННЯ** Увага!

ДО ШАНОВНИХ УРЯДОВЦІВ І КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ОКРУГИ міста НЮ ЙОРКУ!

Відділи: 3, 5, 6, 8, 14, 25, 27, 37, 42, 46, 64, 65, 66, 69, 70, 76, 97, 104, 117, 130, 133, 142, 152, 155, 157, 158, 160, 168, 170, 171, 182, 184, 194, 196, 200, 203, 204, 209, 210, 211, 213, 219, 234, 270, 272, 275, 281, 286, 287, 293, 294, 298, 306, 310, 315, 322, 325, 342, 359, 361, 371, 380, 393, 394, 413, 435, 455, 457, 459, 485, 489, 490.

ПРОХАЄМО ПРИЙТИ НА ЗБОРИ В СПРАВІ ЗДВИГУ,

що відбудеться з нагоди

ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

НА „СОЮЗІВЦІ"

дня 16-го ЧЕРВНЯ 1957 року.

НАРАДИ ВІДБУДУТЬСЯ

в П'ЯТНИЦЮ 10-го ТРАВНЯ 1957 р. — о год. 8-ій вечора

в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ — 142 Друга Евеня, Ню Йорк.

ПРИСУТНІСТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ З КОЖНОГО ВІДДІЛУ КОНЕЧНА!

За Окружний Комітет Відділів У. Н. Союзу в Ню Йорку:
М. Пізнак, предс.; П. Кучма, заст. предс.; Марія Демидчук, секр.

1000 ЛІКУВАЛЬНИХ ЗЕЛ

# 1 Zolax проти запору	$1.00
#10 на нирки	$1.50
#12 проти кашлю і простуди	$1.50
#14 на т. зв. Ревматизм	$1.50
#15 на нерви	$1.50
Трава Zubrovka на горілку	$1.00

WORLD HERB CO. — DEPT. S
459 — 18th Ave, Newark, N. J.

СПІЛКА УКР. МОЛОДІ АМЕРИКИ, Осередок ім. П. Орлика

УКРАЇНСЬКА СЦЕНА

НЕДІЛЯ 12-го ТРАВНЯ 1957 р. — год. 6-та веч.

CHADSEY HIGH SCHOOL AUDITORIUM MARTIN & McGRAW
Detroit 10, Michigan

Квитки до набуття в укр. книгарнях. В день вистави при касі.

Увага! Початок точно в зазначеній годині!

Малих дітей в залю не впускається!

С. Артемовський — Ст. Людкевич

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ"

Опера в чотирьох відслонах.

НОВА ВСТАВНА ДІЯ „У СУЛТАНА"

слова Р. КУПЧИНСЬКОГО, музика С. ЛЮДКЕВИЧА.

ОБСАДА: в ролі Карася виступить гість з Торонто — Григорій ЯРОШЕВИЧ (відомий артист київських театрів); Одарка: Вероніка МАКСИМОВИЧ (оперна співачка); Андрій: П. МАРЦІНІВ; Імам: О. БАРТКІВ; Євнух: Я. ПЕТРАЩУК; Оксана: В. БИКОВЕЦЬ; Султан: В. КУЧЕР; Селім-Ага: М. КАВКА (артист укр. театрів); Ахмед: Я. СЕНА. Постава та музична керів.: Б. САРАМАГА. Оформ. сцени: Е. КОЗАК (від. мистець маляр).

ПОСТАВА БАЛЕТУ: Танок Одалісок, народний танок: Й. ЯЛМУЖИНСЬКИЙ; Загально-народний танок: М. КАВКА. Хор — симфонічна оркестра — ансамбль 100 осіб.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу.

Д-р І. С. Дідюк

ПОРАДИ ДЛЯ МАТЕРЕЙ

Насамперед хочу описати склад зубів, з яких головних частин вони складаються. Це роблю тому, бо ще сьогодні стрічається людей, які мало, або нічого не знають, про частини зубів. Люди думали, що зуби це мертві кістки в устах, які не потребують жадної поживи.

Як зуби ростуть.

Перші зуби в дитини починають рости ще сім місяців перед її народженням. Вони є живою частиною людського тіла. Всередині всіх зубів є канали, фронтові або передні зуби мають по одному каналові, задні горішні по три, а задні долішні також по два канали. Канали є виповнені нервами і жилками, що приносять і відносять кров. Це дає зубам поживу. Нормально, зуби сотворені живими, і такими повинні зістатися ціле життя.

Головні частини зубів.

1) Зубний м'якуш (палп), сполучна частина в центральній частині рубів, є виповнена нервами і жилками, тому є дуже чутка і швидко реаґує на найменші ушкодження. Це є серце зубів.

2) Дентін — тверда маса, подібна до кістки, котрою обложений палп. Дентін є дуже важний, бо в нім починається великий процес, а саме будова цієї маси дентіну, від якого залежить будуччина зубів. Клітини, або тільця, які будують дентін, потребують вітаміни, Ц і різних мінералів, які можна дістати з доброї поживи вагітної мами. Всі вітаміни і мінерали дістаються до перших дитинячих зубів ще в лоні мами в п'ятьох місяцях вагітности. Найпотрібніші складники дентіну — вапно й фосфор.

3) Емаль, або склиця — це найтвердша частина в цілім людськім тілі. І ті клітини, які творять емаль, потребують багатьох віджививих складників, вітаміни А і Д, вапна і фосфору. Емаль формується в перших зубах дитини по її народженні. Але клітини, які продукують емаль почали розвиватися в п'ятім місяці перед народженням дитини. Одне треба вагітним мамам запам'ятати: коли емаль створиться, добра чи зла, то такою залишиться назавжди. Тому вагітна жінка мусить уважати на дієту, щоб часом через недбальство не зруйнувати здоров'я своєї дитини.

4) Щоки і ясна.

Є це дуже важні частини, бо тримають в собі зуби. Та сама пожива, яка дозволяє добре розвиватися зубам, творить здорові щокові кістки і здорові ясна. Вагітні жінки повинні вживати відповідної скількости „рибофлавин" і вітаміни Б, які знаходяться в пшениці, в ґрисі з ржу, в м'ясі, яйцях, молоці, горіхах овочах та у всякій городовині, як фасоля, горох, біб.

Пожива дитини.

Коли дитина народиться, частини її тіла включно з зубами і щоками, є тільки частиною розвинені. Зуби і щоки розвиваються цілий дитячий вік. Добра пожива є конечна для їх розвою. Молоко грудей мами є найліпшою поживою для дитини. Грудне молоко мами містить в собі всі мінерали і вітаміни, яких дитина потребує для доброго і правильного розвою і доброї будови зубів.

Як довго мама повинна кормити дитину грудьми, це залежить від поради лікаря.

Вагітні жінки і матері немовлят повинні вживати таких харчів (денно): 4 склянки або і більше молока під час вагітности, 6 склянок, або і більше, коли мати кормить своїм молоком дитину. Два до три разів денно їсти городину, не включаючи картоплі. Найменше раз на день їсти сиру городину і різні салати. Два до трьох разів їсти овочі, один або два рази пити помаранчеві, помідорові чи інші овочеві соки, їсти сиру капусту.

Їсти одне або і більше яєць денно. Їсти найменше два рази денно м'ясо. (Серце, печінку, легені їсти не менше двох разів на тиждень). Три до чотирьох разів їсти хліб з небілої пшеничної муки, а кашу з цілої пшениці. Одну дві ложки масла денно. Пити від 6-ох до 8-х склянок плинів (молоко, соки, зупу, чай, каву).

Вітаміна „Д" потрібна для будови костей. Вона є в молоці, у всяких риб'ячих оліях. Тут треба порадитися лікаря.

Ось денна дієта:

Перший сніданок. 1 помаранча, ґрейпфрут або помідоровий сок, ½ до ¾ горнятка каші з молоком. 1 шматок житнього або пшеничного хліба з маслом, 1 яйце і 1 шклянка молока (8 унцій).

Обід: 1 страва, в якій багато протеїни (м'ясо, сир, риба, м'ясо домашньої птиці, яйця, або комбінована салата з названих страв, молочна зупа з приправою салати. Зелена або жовта ярина (сира або варена), 1 шматок чорного хліба з маслом, овочі, 1 порція овочів, 1 шклянка молока.

Вечеря. Худе м'ясо, риба або м'ясо домашньої птиці, біла або солодка картопля, варена городина, сира городина, шматок разового хліба з маслом, овочі, пудінґ, або морожене, шклянка молока.

На другий сніданок шклянку молока для матері, яка кормить дитину. І після вечері ця мати повинна випити шклянку молока.

Добра пожива є добрий і міцний фундамент для дитини не тільки для зубів, але і для інших частей тіла.

Польща почала боротьбу з корупцією

Варшава. — Однаково комуно-польський уряд, як церковна верхівка почали одверту боротьбу з щораз страхітливішим явищем корупції та упадку публічної і особистої моралі. Станіслав Гомулка виступив гостро проти ширення порнографії друком, алькоголізму і проституції. Головний орган компартії „Трибуна Люду" видрукувала обширну статтю проти корупції нижчих органів адміністрації, шахрайства в державній торгівлі та щораз більшого пиятства. Водночас кардинал Вишинський у своїх проповідях таврує ті самі явища, перестерігаючи поляків, що поширений алькоголізм, упадок моралі серед молоді і злодійства можуть довести нарід до руїни. Закордонні кореспонденти звертають при цій нагоді увагу, що напр., продукованих державою кращих і потрібніших речей не можна дістати в державних крамницях за визначеною ціною, бо вони відразу зникають і виринають виключно в приватних крамницях по вищій ціні. Упадок моралі серед молоді обох статей став у Польщі наслідком головно упадку всякого авторитету, до чого довела зненавиджена тепер серед молоді комуністична система.

● **Республіканський** конґресмен Кеннет Б. Кітінґ заявив, що ЗДА мусять негайно вирішити в якій мірі вони зможуть допомагати европейським утікачам та втікачам із країн на Середньому Сході.

Концерт хору „Думка" і солістів Шарльоти і Володимира Баранських у Филаделфії

Филаделфія. — Мистецькою подією, що довго залишиться в пам'яті українців Филаделфії, був концерт хору „Думка" з Ню Йорку, при співучасті відомих солістів Шарльоти Ордассі - Баранської сопрана Метрополітен Опери та Володимира Баранського — баса, що відбувся в суботу 27-го квітня ц. р. в залі Тавн Голл у Филаделфії.

Концерт складався з двох частин. Перша, присвячена творчості найстаршого українського композитора С. Людкевича, включала такі рідко виконувані хорові твори як „Вічний революціонер", „Косар", „Козак на чужині" — кубанська, „Ой, по горі горі" — козацька, „Ліщина ліщина" — лемківська та сольові твори: „Тайна", „Спи дитино моя" та „Я в кватиронці сиджу" — лемківська. Друга частина складалася із творів Белліні, Гендля, Моцарта, Ваґнера, Чіма, Массне, Верді та Ґріґа.

Численна публіка, для якої цей концерт був дійсним музичним симпозіоном, захоплено вітала солістів й хор, а кошиців для солістів п-ва Баранських, диригента мґра Льона Крушельницького та акомпаніяторів Олі Дмитрів, Христі Карпевич і Романа Стецури були виявом захоплення й вдячности за цей небуденний концерт.

Н. К.

Міні інтервеніює в справі злиття робітничих організацій в Ню Йорку

Ню Йорк. — Голова Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Джордж Міні вислав свого асистента Р. Дж. Томаса до Ню Йорку, щоб він там конферував в справі повного злиття головних управ донедавна двох самостійних робітничих організацій АФП і КІО. Ті організації об'єдналися два роки тому, але ще й досі існують головні їхні управи в окремих центрах. Проводи АФП і КІО в Ню Йорку самі нараджувалися над справою повного злиття, але не могли прийти до порозуміння і звернулися про інтервенцію Міні. Згідно зі статутом до 5-го грудня цього року повинні злитися всі проводи обох організацій в одну управу по всіх місцевих організаціях. Томас відбув конференцію в Ню Йорку і повернувся до Вашинґтону з надією, що при допомозі Міні вдасться злити до визначеного часу окремі проводи АФП — КІО.

Закінчився страйк на Гудсонсько-Мангеттенській підземці

Ню Йорк. — 29-го квітня закінчився страйк на Гудсонсько - Мангеттенській підземці, яка курсує між Ню Йорком і місцевостями стейту Ню Джерзі. Той страйк почався був 28 березня, і внаслідок нього 65.000 пасажирів мали труднощі в комунікації, бо мусіли користати з порону через ріку Гудсон та автобусів. Ту невигоду мали і працівники та відвідувачі УНСоюзу та „Свободи". Страйк мав закінчитися ще в суботу 27-го квітня, але дві робітничі спілки які не страйкували, не явилися до праці, домагаючися підвищення платень. В понеділок вони мусіли почати працю згідно з наказом суду.

Треба більше зуживати фармерських продуктів, а не їх магазинувати — твердить Бенсон

Ню Йорк. — Секретар рільництва Езра Тефт Бенсон промовляв в Економічному Клюбі в готелі „Шератон Астор" і твердив, що „технологічна революція в рільництві" змінила цілі фармерської програми, і тепер ми мусимо дбати про те, щоб не більше продукувати харчів в цій країні, тільки щоб їх можна було більше зуживати і в цій країні і закордоном. „Наша надвишка харчів не сміє лежати в магазинах, казав Бенсон, бо їх повинні споживати люди і зенгавера старається здійснити в фармерській програмі такі цілі. 1. Ширше розповсюдження фармерських плодів поміж всім населенням країни. 2. Опіка над фармерським населенням, щоб воно не мало шкоди від обильности харчових продуктів. 3. Збереження і скріплення вільних інституцій в цій країні. Контроля цін на фармерські продукти не сміє відстрашувати консументів, ані не може спричиняти надміру фармерської продукції.

П. МАЙСЮРА І П. МАЛЯР ЗАСУДЖЕНІ НА 1 ДО 4 РОКІВ В'ЯЗНИЦІ

„Ди Дітройт Нюз" з 27-го квітня інформує, що суддя Джан А. Ріка проголосив вирок у відомій справі підпалу В-ва „Український Прометей", засудивши обвинувачених Петра Майсюру і Павла Маляра на кару ув'язнення від одного до 4-ох років. Вирок проголошено на підставі рішення лави присяглих, яка звільнила підсудних від трьох обвинувачень за підпал, натомість признала їх винними за підготову до підпалу. Оборонці підсудних вже раніше заповідали відклик до Апеляційного Суду і від цього одного засуду.

● **Тимчасовий** автономний уряд в Сінґапурі відкинув вимогу англійського уряду, щоб у найближчих виборах до сінґапурського парляменту, за новим державно - правним статусом, що його погоджується надати Сінґапурові Англія, не брали участи ліві партії. Сінґапурський провід каже, що прийнявши англійську вимогу, він „втратив би обличчя" в масах, бо комуністи і їхні поплентачі повели б аґітацію, що, мовляв, для вдержання себе при владі, він підмовив англійців виключити від виборчого суперництва своїх ідеологічних противників. Англія погрожує зірванням цілого договору про поширення автономних прав Сінґапуру.

Спорт

СК СУМА „КРИЛА" — „ІҐЕЛЬС" 1:2 (0:0)

Шикаґо, 21 квітня. — 90-хвилинний наступ сумівських футболістів на сам Великдень в терен місцевої екстракляси зі затишних берегів своєї І Дивізії дала її обсерваторам - глядачам багато приємности. В змаганнях за невисоку ставку (товариська зустріч) з польською одинадцяткою „Іґельс", „Крила", після остаточної табуляції ґолів мусіли віддати за виграну першим, хоч в перебігу гри, особливо в другій половині, настільки опановували ситуацію на площі, що могли б обмінятися з „Іґельс" ролями — переможеного і переможця.

На тлі цілої гри в „Крилах" вирізнялися „зади" — працьовитий Я. Литвин, твердий та швидкий у старті до м'яча М. Мандзій, швидкий та певний М. Дахнівський (в одному моменті трохи запевний), точний Я. Куляс, котрий заповідається, що буде добрим помічником першої кляси, М. Скочиляс грав свою клясу, а П. Ільчишин та В. Боднар роблять гарні поступи.

Хоч напад „Крил" не відставав у жертвенності в грі, все ж таки поважно „грішив" у стріловій диспозиції. Забагато комбінацій та замало стрілів — це переслідувало їхні акції, особливо в першій половині.

В лінії нападу грали: Я. Мандзій, П. Надзікевич, Ю. Куляс, П. Гнатів, Я. Перун, І. Дахнівський і М. Яворський. На воротах добре випав Я. Скочиляс.

Одинокі ворота для „Крил" здобув Ігор Дахнівський: держання його цілу першу половину в резерві було помилковим потягненням. Стрільця того калібру не треба тримати так довго поза грою.

Ворота для поляків здобув репрезентант Шикаґо — Ґризік.

В. К.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ШИКАҐО, Ілл. — Т-во ім. Євгена Коновальця, Відд. 423, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 5-го травня 1957 р., о год. 12-ій впол., в залі української „Бесіди" при 2410 Вест Шикаґо Евеню. Обов'язок всіх членів явитися на цих зборах. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості. — Управа Відділу.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Укр. Січ, Відд. 39 повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю 5-го травня 1957 р., о год. 3-ій по пол., в УНДомі. Проситься всіх членів прийти на збори. В суботу 4-го травня від год. 7-10 веч. і в неділю 5-го травня від 12-3-ої по пол. можна вплачувати вкладки. Управа просить всіх довгуючих членів вирівняти свої залеглості. — Управа.

ВІЛКС БЕРІ, Па. — Б-во св. І. Хрестителя, Відд. 223 повідомляє всіх членів, що звичайні зроби відбудуться в неділю 5-го травня, в парох. залі, зараз по Службі Божій. Присутність всіх членів обов'язкова. — Управа.

• РОЗШУКИ •

ДРАБИКА ІВАНА, зі с. Вербів, пов. Бережани, пошукує його близький знайомий. Його самого, або хто знав би про нього, прошу голоситись на адресу:
Julia RUZYLO
1511 N. 7th St.
Philadelphia 22, Pa.

Розшукую рідного брата СЕРГІЯ МАНТИКА з села Пасіка Грубешівського повіту, Холмщина, якого забрали німці з його другом Володимиром Соколюком. Обидва, правдоподібно були в Німеччині та Франції. Хто знав би про них, ласкаво прошу писати на адресу.
Володимир МАНТИКА
P. O. Box 271
Petersburg, Virginia, USA
Заграничні і заокеанські часописи, прошу ласкаво про передрук.

Пошукую ЛЮСЮ ЗАХАРЯСЕВИЧ, народж. 1914 р. Хто знав би про неї, або її адресу, прошу повідомити:
O. KACHALA
338 E. 5th St.
New York 3, N. Y.

Пошукую ПЕТРА ВОЛОШИНА, нар. 10. 7. 1923 р. в Остапю, пов. Скалат, Зах. Україна, який мав до 1945 р. перебувати в "Intern. 2. D. C. F. Altona Nord St., Hamburg — Німеччина. Хто знає щонебудь про його долю, прошу ласкаво повідомити:
Joseph SMAL
2544 N. Bernard St.
Chicago 47, Ill.
Заграничні часописи, прошу ласкаво про передрук!

Пошукую МАРІЮ СУЛЬ, дівоче ім'я, бо теперішнього прізвища не знаю, зі села Залуже, пов. Любачів, Галичина. Вона сама, або хто знав би про неї, прошу зголоситись на адресу:
Василь ШАЛАЙ
377 Montague St.
Sudbury, Ontario, Canada
Заграничні часописи, прошу перекрукувати!

Посмертна Згадка

ДМИТРО БРОДСЬКИЙ, довголітній член УНСоюзу, Відд. 423, ім. Євгена Коновальця в Шикаґо, помер, дня 22 квітня 1957 р., проживши 48 років. Полишив у смутку дружину Денісу і сина Андрія. Похорон, при участи Родини, Приятелів, Знайомих і членів Відділу, відбувся, дня 25-го квітня від похоронного заведення до церкви св. Софії, а опісля на кладовище Елмвуд Парк. — В. Й. П.!

Управа Відділу

ТЕТЯНА (Осцієлавська) **КОКОЛЮЗ,** членка С-ва Благовіщення, Відд. 125 УНСоюзу, в Шикаґо, Ілл., померла несподівано в автомобілевім випадку в Wheeling Ill., дня 18 квітня 1957 р. Покійна походила родом з Гусакова, пов. Мостиська, Зах. Україна. Була доброю членкою і громадянкою, щиро жертвувала на церковні і народні цілі. Полишила чоловіка Андрія, 4 доньки з чоловіками, 13 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся з каплиці М. Канюка, при участі Членів, Приятелів і Знайомих на цвинтар Elmwood Park. — В. Й П!

ТАРЗАН, ч. 3857. Егоїстичний переможець.

Мушкули Тарзана боліли від напруження, але він таки вибив шаблюку в упертого араба і глибоко загнав свого власного кортика в серце негідника!

— Добре зроблено! — гукнув Філ. — Тепер наша перемога повна!

— Але, з другого боку, насправді не повинен вам дякувати, — пожартував він. — — Після того всього я сам хотів мати Ейвда!